

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem JUDr. Lukášem Hlouchem, Ph.D. ve věci

žalobce: Y. Z.
státní příslušnost X
bytem X

zastoupen Mgr. Marek Sedlák, advokát
sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno
proti

žalovanému: Ministerstvo vnitra
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

v řízení o žalobě proti sdělení žalovaného ze dne 24. 4. 2025, č.j. OAM-24271-6/ZM-2025, MV-61722/OAM-2025

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 4. 2025, č.j. OAM-24271-6/ZM-2025, MV-61722/OAM-2025 **se ruší** a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný **je povinen** uhradit žalobci na náhradě nákladů řízení částku **18 405 Kč**, a to do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozsudku k rukám jeho zástupce Mgr. Marka Sedláka, advokáta, sídlem Milady Horákové 1957/13, 602 00 Brno.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou ke Krajskému soudu v Brně (dále též „krajský soud“) brojil žalobce proti sdělení žalovaného ze dne 24. 4. 2025, č.j. OAM-24271-6/ZM-2025, MV-

61722/OAM-2025 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Tímto „sdělením“ žalovaný oznámil žalobci ve smyslu ustanovení § 42g odst. 9 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „ZPC“), že se na toto oznámení hledí, jako by nebylo učiněno, neboť nejsou splněny všechny podmínky uvedené v ustanovení § 42g odst. 7 a 8 téhož zákona.

II. Napadené rozhodnutí

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný shrnul průběh řízení a relevantní právní úpravu obsaženou v § 42g odst. 7 a 8 ZPC. Oznámení o změně pracovního zařazení bylo podáno na pracovní místo označené druh práce (CZ-ISCO): 81213, obsluha zařízení na tepelné zpracování kovů, s místem výkonu práce: Žďár nad Sázavou, Jihlavská 2190/3, číslo volného pracovního místa: 17 554 070 795. Dále žalovaný uvedl, že v předmětné věci žalobce nesplnil následující podmínky pro úspěšnou změnu pracovního zařazení držitele zaměstnanecké karty u současného zaměstnavatele.
3. Oznamovatel ke svému oznámení předložil pracovní smlouvu uzavřenou dne 26. 2. 2024 s výše uvedeným zaměstnavatelem, která však neobsahuje údaj o mzdě, přesněji se odkazuje na samostatný mzdový výměr, který však nebyl k oznámení předložen. Předložená pracovní smlouva tedy neprokazuje, zda splňuje podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) ZPC. Žalovaný upozorňuje na skutečnost, že pracovní smlouva byla podepsána dne 26. 2. 2024, avšak ke změně pracovní pozice mělo na základě této smlouvy dojít až ke dni 9. 4. 2025.
4. Z předložené pracovní smlouvy také jednoznačně nevyplývá, že žalobce bude jako agenturní zaměstnanec dočasně přidělován k výkonu práce k uživateli. V případě, že jde o agenturní zaměstnávání, cizinec musí jako náležitost k žádosti o vydání či prodloužení platnosti zaměstnanecké karty předložit doklad obsahující údaje uvedené v § 42h odst. 1 písm. g) ZPC, tedy zejména samotný pokyn k dočasnému přidělení zaměstnance agentury práce k uživateli, příp. prohlášení agentury práce o dočasném přidělení cizince uživateli na formuláři ministerstva vnitra. Z výše uvedeného vyplývá, že oznámení, které oznamovatel správnímu orgánu doručil, nesplňuje podmínky uvedené v § 42g odst. 8 ZPC.

III. Žaloba

5. Žalobce namítá, že napadené rozhodnutí neodpovídá skutečnému stavu věci, protože ke svému oznámení nepředložil pracovní smlouvu ze dne 26. 2. 2024, ale dodatek k pracovní smlouvě ze dne 9. 4. 2025. Žalovaný proto rozhodoval na základě dokumentu, který žalobce nepředložil a který by ani neměl být součástí správního spisu, a naopak se nevypořádal s obsahem dodatku k pracovní smlouvě, který byl žalobcem předložen. Žalobce navrhl zrušení napadeného sdělení a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení, jakož i přiznání náhrady nákladů řízení.

IV. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

6. Ve svém **vyjádření** ze dne 23. 6. 2025 žalovaný nejprve shrnul skutkový stav věci. Žalovaný při vydání napadeného sdělení vycházel z následujících skutečností. Žalobce pobývá na území na základě zaměstnanecké karty, která je platná od 5. 12. 2024 do 4.

16/2025

12. 2026. Zaměstnavatelem žalobce je agentura práce JK Agency s.r.o., IČ: X, se sídlem X, zaměstnán je na pracovní pozici „montážní dělník“ s místem výkonu práce Polnička 309, 591 02 Žďár nad Sázavou (u uživatele X. Dne 10. 4. 2025 oznámil žalobce změnu pracovního zařazení spočívající ve změně druhu práce „obsluha zařízení na tepelné zpracování kovů“ a změně místa výkonu práce Jihlavská 2190/3, 591 01 Žďár nad Sázavou. Dne 24. 4. 2025 vydal žalovaný sdělení o nesplnění podmínek pro změnu pracovního zařazení.
7. Žalovaný připouští, že se v napadeném sdělení nepřesně vyjádřil, když uvedl, že pracovní smlouva byla předložena samotným žalobcem. Ve skutečnosti žalobce předložil dodatek k pracovní smlouvě ze dne 9. 4. 2025. Žalobce již předtím u žalovaného oznámil změnu pracovního zařazení (místa výkonu práce, druhu práce) u současného zaměstnavatele, a to dne 4. 3. 2025 v rámci řízení vedeného pod sp. zn. OAM-15250/ZM-2025. V tomto řízení byla žalobcem předložena pracovní smlouva ze dne 26. 2. 2024. Vzhledem k tomu, že žalobce v předmětném řízení předložil pouze dodatek k pracovní smlouvě, vyhotovil si pracovník žalovaného kopii dříve předložené pracovní smlouvy. V napadeném sdělení pak bylo nepřesně uvedeno, že tuto pracovní smlouvu předložil žalobce, ale ve skutečnosti byla kopie pracovní smlouvy pořízena z jiného správního spisu. Žalovaný poukázal na to, že správní orgán může využít podklady získané z jiného správního spisu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 11. 2011 č.j. 4 As 23/2011 – 88).
8. Žalovaný vysvětlil, že při vyhodnocení oznámení změny pracovního zařazení podané žalobcem zjistil, že dle pracovní smlouvy má být mzda stanovena ve mzdovém výměru, který bude zaměstnanci předán při podpisu této smlouvy. Na základě výše uvedeného pak žalovaný konstatoval, že žalobce ke svému oznámení předložil pracovní smlouvu, která však neobsahuje údaj o mzdě, resp. se odkazuje na samostatný mzdový výměr, který však nebyl k oznámení předložen. Předložená pracovní smlouva tedy dle žalovaného neprokazovala, že jsou splněny podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. b) zákona o pobytu cizinců.
9. Žalovaný na okraj uvádí, že má za to, že na oznámení změny pracovního zařazení nelze aplikovat obecnou právní úpravu obsaženou ve správním řádu týkající se odstranění vad žádosti dle § 37 odst. 3 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „správní řád“). Není-li, byť jedna z podmínek uvedených v § 42g odst. 7 splněna nebo není-li předložen, byť jediný doklad vyžadovaný v § 42g odst. 8 zákona o pobytu cizinců, na oznámení se hledí, jako by nebylo učiněno (§ 42g odst. 9 zákona o pobytu cizinců). Z uvedených důvodů žalovaný navrhl zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
10. Žalobce ve své **replíce** ze dne 11. 7. 2025 uvedl, že dodatek k pracovní smlouvě ze dne 9. 4. 2025 žalovaný přiřadil k nesprávné pracovní smlouvě. Již v úvodu jím předloženého dodatku k pracovní smlouvě je uvedeno, že se jedná o dodatek č. 1 k pracovní smlouvě č. 0001/2024 uzavřené dne 19. 1. 2024. Jedná se o pracovní smlouvu, která byla předložena k žádosti o zaměstnaneckou kartu včetně mzdového výměru a na základě této pracovní smlouvy mu byla i zaměstnanecká karta povolena. Žalovaný si nesprávně přeložený dodatek spojil s pracovní smlouvou č. 0003/2025 ze dne 9. 1. 2025 (*u důsledku písařské chyby datovanou dnem 26. 2. 2024*), a kopii této smlouvy zařadil do spisu. Z textu dodatku je přitom zcela zjevné, že se týká jiné pracovní smlouvy.

V. Posouzení věci krajským soudem

16/2025

11. Krajský soud předně posuzoval, zda byly splněny podmínky řízení, přičemž dospěl k závěru, že žaloba byla podána osobou oprávněnou (§ 65 odst. 1 s. ř. s.), jedná se o žalobu přípustnou (zejména § 65, § 68 a § 70 s. ř. s.) a podanou ve lhůtě dle § 172 odst. 1 ZPC.
12. Soud ve věci rozhodl v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. bez nařízení ústního jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem souhlasili (nevyjádřili výslovný nesouhlas s tímto postupem) a krajský soud nepovažoval ústní projednání věci za nezbytné.
13. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. přezkoumal krajský soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, včetně řízení předcházejícího jeho vydání, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Při zjišťování skutkového stavu soud vycházel ze správního spisu předloženého žalovaným.
14. **Žaloba je důvodná.**
15. Ze **správního spisu** vyplývá, že žalobce podal prostřednictvím svého zástupce oznámení držitele zaměstnanecké karty o změně zaměstnavatele, pracovního zařazení nebo o zaměstnání na další pracovní pozici u stejného nebo dalšího zaměstnavatele dne 9. 4. 2025 (téhož dne bylo doručeno žalovanému). Šlo o změnu pracovního zařazení u téhož (současného) zaměstnavatele. Změna měla být uskutečněna ke dni 10. 5. 2025. V příloze tohoto oznámení byla založena plná moc, kopie zaměstnanecké karty žalobce č. 001725767, ukrajinský cestovní doklad a dále prohlášení zaměstnavatele (JK Agency s.r.o.) o odborné způsobilosti cizince k výkonu požadovaného zaměstnání (obsluha zařízení na tepelné zpracování kovů). Bylo připojeno i potvrzení o trvání zaměstnání u tohoto zaměstnavatele ze dne 28. 2. 2025 a dodatek č. 1 ze dne 9. 4. 2025 k pracovní smlouvě č. 0001/2024 uzavřené mezi žalobcem a JK Agency s.r.o. ze dne 19. 1. 2024 na druh práce „*obsluha zařízení na tepelné zpracování kovů*“ u uživatele Hettich ČR, k.s., sídlem Jihlavská 3, Žďár nad Sázavou. Ve správním spisu se dále nachází v kopii dodatek č. 1 k pracovní smlouvě č. 0003/2025 ze dne 9. 1. 2025, která byla dle svého textu uzavřena dne 26. 2. 2024.
16. Krajský soud úvodem připomíná, že napadené sdělení je judikaturou považováno za rozhodnutí ve smyslu § 65 s. ř. s., ovšem po novele právní úpravy s účinností zákona č. 274/2021 Sb. (tj. po 2. 8. 2021) je již nelze považovat za rozhodnutí ve smyslu § 67 s. ř. a nelze je již napadnout odvoláním (viz k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 9. 2022, č. j. 4 Azs 77/2022-25; rozhodnutí je dostupné na www.nssoud.cz). Jedná se tedy svou povahou o tzv. jiný správní akt, který má povahu sdělení ve smyslu podle části čtvrté s. ř. (viz § 154 a násl. s. ř.). Ze zařazení „sdělení“ do části čtvrté s. ř. vyplývá, že postupy uvedené v § 168 ZPC nejsou považovány za formální správní řízení ve smyslu § 9 s. ř. (viz k tomu citovaný rozsudek čtvrtého senátu NSS). V tomto případě však jde o sdělení (tedy individuální správní akt podle části IV. správního řádu), které je materiálně způsobilé zasáhnout do právní sféry svého adresáta jako „*rozhodnutí*“, jak judikatura opakovaně dovodila, a to přesto, že důsledky s ním spojené nastávají dle dikce zákona *ex lege*, tedy nikoliv silou výroku samotného „sdělení“.
17. Krajský soud se tak napadeným „rozhodnutím“ může stejně jako v případě standardních správních rozhodnutí zabývat pouze v rozsahu důvodů, na nichž je vystavěno. Krajský soud zastává tento názor konzistentně i v jiných věcech (viz k tomu rozsudky zdejšího soudu ze dne 25. 10. 2024, č.j. 33 A 13/2024-41, dále ze dne 29. 1. 2025, č.j. 22 A 17/2024-

16/2025

- 34). Polemika o tom, zda nejde dokonce o konstitutivní rozhodnutí správního orgánu, jde podle přesvědčení krajského soudu nad rámec nutného odůvodnění v této věci, neboť přezkoumatelnost tohoto individuálního správního aktu v režimu dle § 65 a násl. s.ř.s. byla správními soudy jasně a souladně dovozena.
18. Podle ustanovení § 42g odst. 8 a 10 ZPC platí, že oznámení o změně pracovního zařazení musí mít v zásadě stejné náležitosti jako oznámení o změně zaměstnavatele, jehož se týká citovaná judikatura. Tyto náležitosti jsou co se týká právní skutečnosti zakládající pracovněprávní vztah (pracovní smlouvy, dohody o pracovní činnosti a smlouvy o smlouvě budoucí) upraveny zejm. v ustanovení § 42g odst. 2 ZPC.
19. Již v předcházejícím rozsudku ze dne 29. 9. 2025, č.j. 33 A 6/2025 ve věci téhož žalobce dospěl krajský soud k přesvědčení, že jelikož je změna pracovního zařazení je v ZPC řešena na stejném místě jako změna zaměstnavatele, nepovažuje krajský soud za právně únosné odlišit procesní režim vyřizování tohoto druhu změn jednotného povolení. Krajský soud tedy usuzuje *per analogiam*, že stejně jako změna zaměstnavatele, tak i změna pracovního zařazení je podle platné a účinné právní úpravy změnou jednotného povolení, s níž počítá již směrnice o jednotném povolení. Krajský soud nemá důvod tento právní názor měnit ani v kontextu předmětné věci, která konec konců na předchozí souzenou věc volně skutkově navazuje. Napadené sdělení tedy je soudně přezkoumatelné v režimu § 65 a násl. s.ř.s.
20. Důvod nesplnění podmínek dle napadeného sdělení spočívá v tom, že předložená pracovní smlouva (resp. její dodatek) neobsahuje sama ujednání o výši mzdy, ale odkazuje na mzdový výměr, který nebyl ke smlouvě ani oznámení jako celku připojen. Žalovaný tedy uzavřel, že oznámení žalobce nesplňuje podmínky upravené v ustanovení § 42g odst. 2 písm. b) ZPC. Toto ustanovení uvádí, že „*žádost o vydání zaměstnanecké karty je oprávněn podat cizinec, pokud uzavřel pracovní smlouvu, dohodu o pracovní činnosti nebo smlouvu o smlouvě budoucí, v níž se strany zavazují v ujednané lhůtě uzavřít pracovní smlouvu nebo dohodu o pracovní činnosti obsahující ustanovení, ze kterého vyplývá, že bez ohledu na rozsah práce měsíční mzda, plat nebo odměna cizince nebude nižší než základní sazba měsíční minimální mzdy; týdenní pracovní doba v každém základním pracovněprávním vztahu musí činit nejméně 15 hodin.*“ Dále podle žalovaného nebyly připojeny náležitosti dle doklad obsahující údaje uvedené v § 42h odst. 1 písm. g) ZPC týkající se dočasného přidělení žalobce k uživateli.
21. Argumentace žalobce stojí na tom, že rozhodovací důvod napadeného sdělení se zakládá nesprávných podkladech. Krajský soud tomu přisvědčil. Napadené sdělení skutečně uvádí, že žalobce předložil pracovní smlouvu uzavřenou dne 26. 2. 2024 (ovšem dle vysvětlení žalobce v replice ve skutečnosti uzavřené až dne 9. 1. 2025) s výše uvedeným zaměstnavatelem, která neobsahuje údaj o mzdě, přesněji se odkazuje na samostatný mzdový výměr, který však nebyl k oznámení předložen. Tuto smlouvu ovšem žalobce v předmětném „řízení“ na základě oznámení ze dne 9. 4. 2025 nepředložil. Tato smlouva se dostala do správního spisu postupem žalovaného při ověřování podmínek pro vydání sdělení. Tento postup soud sice nepovažuje *a priori* za nezákonný, nicméně nelze pominout, že žalovaný v napadeném sdělení evidentně hodnotil jiný podklad než ten, který žalobce skutečně předložil jako přílohu ke svému oznámení. Pracovní smlouva ze dne č. 0001/2024 uzavřená mezi žalobcem a JK Agency s.r.o. ze dne 19. 1. 2024, k níž se vztahuje předložený dodatek ze dne 9. 4. 2025, ve správním spisu obsažena není.

22. Jak je soudu z jeho rozhodovací činnosti známo (věc vedená pod sp. zn. 33 A 6/2025), žalovaným do spisu založený a v napadeném sdělení zmíněný dodatek k pracovní smlouvě ze dne 26. 2. 2024 předložil v předcházejícím řízení zahájeném na základě oznámení o změně pracovního zařazení ze dne 4. 3. 2025, na základě něhož žalovaný vydal sdělení o nesplnění podmínek pro změnu pracovního zařazení ze dne 17. 3. 2025, č.j. OAM-15250-9/ZM-2025. Krajský soud tedy vykládá pochybení žalovaného jako důsledek této souvislosti, kterou potvrzuje i žalovaný ve svém vyjádření, což ovšem to nic nemění na nepřezkoumatelnosti závěrů žalovaného ve vztahu k podanému oznámení ze dne 10. 4. 2025. To pak nelze konvalidovat v soudním řízení vyjádřením k podané žalobě.
23. Žalobce doložil ke svému oznámení dodatek ze dne 9. 4. 2025, který se však dle svého textu vztahuje k pracovní smlouvě ze dne 19. 1. 2024. Krajskému soudu nepřisluší hodnotit, zda byl obsah oznámení v souladu s pracovně-právními skutečnostmi osvědčovanými žalobcem, tedy ke kterému pracovnímu poměru se skutečně vztahoval. Krajský soud sice nepřehlédl podezřelou složitost uzavřených pracovních smluv a dodatků mezi žalobcem a JK Agency s.r.o., ale není předmětem této věci vyjasňovat tyto okolnosti výkonu práce žalobce. Konečně, krajskému soudu ani nepřisluší přehodnocovat závěry žalovaného o nesplnění podmínek ve vztahu ke skutečně připojenému dodatku k pracovní smlouvě ze dne 9. 4. 2025.
24. Proto krajský soud uzavírá, že námitky žalobce jsou důvodné, jelikož závěry žalovaného se však evidentně vztahují k pracovní smlouvě ze dne 26. 2. 2024 se zřetelem ke všem okolnostem pravděpodobně uzavřené až dne 9. 1. 2025, a nikoliv ke skutečně připojenému dodatku k pracovní smlouvě ze dne 19. 1. 2024, která není vůbec součástí spisového materiálu. Napadené sdělení je tedy nepřezkoumatelné (§ 76 odst. 1 písm. a), b) s.ř.s.).

VI. Závěr a náhrada nákladů řízení

25. Ze všech shora uvedených důvodů krajský soud rozhodl o žalobě tak, že jí v plném rozsahu vyhověl a zrušil napadené rozhodnutí žalovaného a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
26. Úspěšnému žalobci krajský soud přiznal náhradu nákladů řízení, která sestává z uhrazeného soudního poplatku a náhrady účelně vynaložených nákladů na právní zastoupení dle vyhlášky č. 176/1999 Sb., advokátního tarifu, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce uhradil soudní poplatek ve výši 3000 Kč. Jeho zástupce ve věci učinil tři úkony právní služby (převzetí věci, podání žaloby a repliku), vše v sazbě 4 620 Kč za každý úkon dle advokátního tarifu ve znění účinném od 1. 1. 2025 (celkem 13 860 Kč). Dále mu náleží též náhrada hotových výdajů v sazbě 450 Kč za každý úkon (celkem 1350 Kč), což činí celkem 15 210 Kč. Jelikož zástupce žalobce krajskému soudu prokázal, že je plátcem DPH, navýšil soud odměnu za zastupování žalobce o částku připadající na tuto daň na výsledných 18 405 Kč (po zaokrouhlení na celé koruny nahoru). Celkově tudíž náleží žalobci náhrada nákladů řízení ve výši 18 405 Kč, kterou je žalovaná povinna uhradit žalobci ve lhůtě 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozsudku (výrok II.).

16/2025

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu. Kasační stížnost se podává ve dvojím vyhotovení u Nejvyššího správního soudu.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 13. ledna 2026

JUDr. Lukáš Hlouch, Ph.D. v. r.
samosoudce